

retter? Skal Universitetet og Skolerne betale sig? Nej, det forlanges ikke, derfor skal vi heller ikke forlange, at Operaen skal betale sig. Den kræver et større Apparat, og derfor har Staten en Forpligtelse til at drive den og til netop at yde det bedste, og det er man ikke sikker paa at faa, naar Operaen bliver privat, thi en privat Scene skal, som den ærede Taler for Venstre (P. Nørgaard) sagde, betale sig, men det gaar meget ofte ud over Kvaliteten, naar den absolut skal betale sig. Jeg forudsætter nemlig, at en Sanger og Sangerinde gør sit bedste og befitter sig, hvad jeg før har nævnt, paa en god Tekst-udtale. Det er ganske vist ikke alle, der gør det. Der er nogle, der mener, at de skal sige A i Stedet for O og I i Stedet for Y, og slynger Ordene sammen, saa at ingen kan forstaa, hvad de siger, saa det er ligegyldigt, om de synger Dansk eller Fransk. Men de, der tager sig deres Opgave højtideligt og synger Dansk, saa det kan forstaaes, fortjener den største Anerkendelse. De skal befytte sig paa, samtidig med at de synger, give os Melodi og Toner, at give os et Stykke af sig selv, give os et Skuespil, og det kan lade sig gøre. Af de Teaterminder, jeg har, er et af de bedste fra en dansk Scene, hvor Tekststudtalen var saa god, som tænkes kunde: Kunsten, synes jeg, skal ud til de flest mulige, og det er maaske ikke helt med Urette sagt, at Operaen hidtil har været for de gunstigst stillede. Det er vist rigtigt nok, for det System, vi har ved det kongelige Theater, er saaledes, at der er Forsalg til højere Priser, og saa har vi nogle, der bor i lille Kongensgade — der drejer saa mange om ad —, og dér kan man faa Billetter, naar Teatret har udsolgt — eller de har købt Loger ved Logeauktionen —, og derfor gaar disse Billetter mange Gange op i meget svimlende Priser, saa de kun kan købes af de bedst stillede. Det er en Skavank. Men i Stedet for at gaa den Vej at stryge Opera og Ballet skal man gaa den anden Vej, nemlig at gøre den tilgængelig for de flest mulige, og det gør man ikke ved at gøre den til et privat Foretagende. For et Par Uger siden, da jeg sad paa et Forlystelsessted, hvor der spilledes, saa jeg et lille Barn, knap nok skolepligtigt, men dette Barn hørte efter Musikken og vuggede i Takt med Skuldre og Hofter og havde de nydeligste Dansetrin. Det var ganske umiddelbart. Alle vi, der saa paa dette Barn, fik et morsomt Minde derfra. Saaledes gaar det ofte, at de mest umiddelbare Mennesker faar et godt Minde med sig fra

Operaforestillinger. Jeg kunde fristes til at sige, at gik de tidt paa Komedie og til Opera, blev de bedre Mennesker. Derfor synes jeg godt om den Antydning af et Program angaaende Billetpriiserne, der er givet i Ændringsforslag Nr. 4; og jeg vil meget henstille, at det bliver taget med i Betragtning, naar der skal revideres ved det kongelige Teaters Driftsplan. Det Mindretal i Folketinget, som har villet den Vej ud: at skære Opera og Ballet bort, har beklaget sig over, at Provinsen og Landet ikke fik tilstrækkelig Operamusik. Det er selvfølgelig til en vis Grad rigtigt, og det kan og bør der bødes paa, det er Statens Pligt at bringe netop det Kulturgode, som Musikken er, ud til de flest mulige og selvfølgelig ogsaa ud til Provinsen og Landet. Det bliver Statens Sag at arrangere Tourneer med Musikere og Sangere, saaledes at man ogsaa ude i Landet kan glæde sig over Musikken. Det faar vi ikke paa den Maade en Privatscene til, det kan ikke betale sig for den, i alt Fald vil Præstationerne blive derefter.

Tilbage er saa Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 3. Med Hensyn til dem vil jeg sige, at skulde jeg følge min Hjertens Mening, vilde jeg, naar jeg ikke kan faa en absolut Adskillelse, stemme for Ændringsforslag Nr. 1, som blev omtalt af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Hølge Kjeldskov), og som er stillet af det konservative Folkeparti i Folketinget. Det tager fat paa Sagen; man faar begyndt. Men det er en mærkelig Venden, vi lever i, den gaar tidt i Bugter, og derfor kan man ikke altid gaa den lige Vej. Jeg gik helst den lige Vej og tog dette Forslag, men kan jeg ikke ad den Vej faa en Dobbeltscene, som er det mindre gode, det næstbedste, maa jeg tage det ad en Omvej og foreløbig gaa med til Ændringsforslag Nr. 3, ifølge hvilket man bemyndiger Regeringen til at købe de omhandlede Ejendomme i Heibergsgade og Tordenskjoldsgade, hvor der saa skulde opføres et Magasin. Hvorvidt den Scene, der tænkes opført paa den gamle Magasinbyggnings Grund, paa Kolonnadens Grund, til 1200 Tilhørere, skulde blive et saadant Ideal af en Skuespilscene; at man dér kan høre overalt, ved jeg ikke, i Almindelighed vil en saadan Tilhørerplads være for stor, det viser sig at være Tilfældet de fleste Steder, medmindre man er meget heldig. Med Hensyn til at opnaa en god Akustik forholder det sig nærmest som med en Lotterivejvinst; der kan bygges efter de bedste Forbilleder, og det kan dog vise sig, at Lydforholdene er ganske anderledes end påaregnet, skønt Bygningen er opført ganske paa